

ת"פ 30884/09/21 - מדינת ישראל נגד חוסאם מזיד

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כב' השופט אברהם רובין
ת"פ 30884-09-21 מדינת ישראל נ' מזיד

בעניין:	המאשימה	מדינת ישראל
	נגד	
	הנאשם	חוסאם מזיד

גזר דין

1. העבירות בהן הורשע הנאשם

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה - עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, גניבת רכב - עבירה לפי סעיף 413ב(א) לחוק העונשין, התפרצות לרכב - עבירה לפי סעיף 413(ו) סיפא לחוק העונשין, נהיגה ללא רישיון - עבירה לפי סעיף 10(א) בצירוף סעיף 38 לפקודת התעבורה, [נוסח חדש], נהיגה ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל - 1970, כניסה לישראל שלא כחוק - עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952, וגרימת נזק לרכוש (חובתו של עובר דרך) - עבירה לפי תקנה 21ב(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

2. על-פי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, עובר ליום 7.9.21 הוא קשר יחד עם שלושה אחרים קשר לצורך גניבת רכב בירושלים, זאת בתיאום מוקדם עם אדם נוסף אשר מתאם ומארגן פעולות של חוליות לגניבת רכב בישראל. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה הנאשם תושב האזור ללא אישור כניסה לישראל, וכמו כן לא היה לו רישיון נהיגה ברכב, כיוון שהוא מעולם לא הוציא רישיון נהיגה ברכב בישראל. לצורך גניבת כלי הרכב הצטייד אחד מבני החבורה מבעוד מועד במברג, במחשב ייעודי לכלי רכב מסוג מאזדה, ובמפתח מתאים להתנעת כלי רכב. הנאשם ושלושת חבריו פעלו על בסיס תכנון מוקדם לפיו תפקידו של אחד מבני החבורה היה להניע את כלי הרכב, ותפקידם של שלושת בני החבורה האחרים, בהם הנאשם, היה לנהוג ברכבים הגנובים ולהעבירם לשטחי האזור.

ביום 8.9.21, סמוך לשעה 03:00, נכנסו הנאשם וחבריו לישראל שלא כדין. בשטח ישראל המתין להם

אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה, וזה הסייע אותם לשכונת קריית יובל בירושלים. בהמשך לכך החבורה פרצה לרכב מסוג מאזדה ואחד מחברי החבורה נכנס לרכב ונסע מהמקום. הנאשם ושני החברים הנוספים שנותרו מהחבורה המשיכו לחפש רכבים כדי לגנוב אותם. לבסוף מצאה החבורה רכב מאזדה נוסף, ואחד מבני החבורה פרץ אותו והניע אותו באמצעות המחשב והמפתח. סמוך לאחר מכן נכנס הנאשם לרכב והחל לנהוג בו לכיוון מחנה הפליטים שועפט. כאשר הגיע הנאשם לרחוב גולומב החלו לנסוע אחריו כוחות משטרה שחשדו כי מדובר ברכב גנוב. הנאשם הגיע לצומת הרחובות גולומב וסן מרטין, שם הוא ביצע פניית פרסה ברמזור אדום במקום שבו אסורה פניית פרסה. מכאן ואילך התפתח מרדף במהלכו דלקו ניידות משטרה אחר הנאשם עד שהצליחו לעצור אותו בצומת אלמוג בואכה ים המלח. במהלך המרדף עלה הנאשם על כביש בגין צפון תוך שהוא עובר ברמזור אדום ומאיץ את קצב נסיעתו. במהלך נסיעתו הגיע הנאשם למחלף המוביל לכביש 9 הפונה לכיוון שכונת רמת שלמה, שם הוא נעצר בשולי הדרך. כוחות המשטרה ניסו לחסום את הנאשם באמצעות ניידת בה ישב שוטר, ויתר השוטרים שהיו בניידות נוספות יצאו מהן במטרה לעצור את הנאשם. או אז, החל הנאשם להאיץ את מהירות נסיעתו תוך שהוא פוגע בניידת שחסמה אותו, בה ישב השוטר שהחל באותה עת לפתוח את דלת הניידת כדי לצאת ממנה. הנאשם נסע במהירות תוך שהוא מסכן את השוטרים שנאלצו לקפוץ הצידה. הנאשם פגע בדלת הניידת שחסמה אותו, ולאחר מכן הוא האיץ את מהירות נסיעתו ונסע לכיוון צומת הגבעה הצרפתית. בצומת עמדה ניידת משטרתית מזוהה, ממנה חמק הנאשם בנסיעה מהירה תוך שהוא מזגזג עם רכבו. הנאשם המשיך בנסיעה לכיוון מנהרת מעלה אדומים במהירות שגרמה לרכב בו הוא נהג לזגזג. הנאשם המשיך לכיוון המנהרה היורדת למעלה אדומים בנסיעה מהירה, תוך שהוא מסכן כלי רכב נוספים בכביש. הנאשם עלה על כביש מספר 1, ועבר את צומת מישור אדומים במהירות של לפחות 167 קמ"ש. באותה שעה נסעו בכביש מספר 1 מספר רוכבי אופנוע שנאלצו לסטות הצידה כתוצאה מהנהיגה הפרועה של הנאשם. הנאשם המשיך בנסיעה בכביש מספר 1 עד שהגיע סמוך לצומת אלמוג. בצומת הבחין הנאשם בחסימה של ניידת משטרתית ועל כן הוא ביצע פניית פרסה והחל בנסיעה חזרה בכיוון שממנו הוא הגיע לצומת אלמוג. לאחר ביצוע פניית הפרסה הבחין הנאשם בניידת שביקשה לעשות פניית פרסה כדי להמשיך לרדוף אחריו. הנאשם המשיך לנסוע במהירות וזגזג, עד שהרכב בו נהג החל לסטות ימינה ובסופו של דבר התנגש בחזית הימנית של הניידת. כתוצאה מההתנגשות נפתחו כריות האוויר של הניידת ושל הרכב בו נהג הנאשם, ונגרמו נזקים לשני כלי הרכב. לאחר ההתנגשות יצא הנאשם מהרכב ונשכב על הרצפה. בשלב זה עצרו השוטרים את הנאשם. כאמור בגין עובדות אלה הורשע הנאשם בעבירות שפורטו לעיל.

3. טיעוני המאשימה לעונש

המאשימה לא הגישה ראיות לעונש.

בטיעוניו לעונש הדגיש ב"כ המאשימה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, והפנה לפסיקה הקובעת כי יש להחמיר בעונשם של מי שמבצעים עבירות אגב מרדף משטרתית.

ב"כ המאשימה הדגיש את הנסיבות המקנות לשיטתו חומרה יתרה למעשיו של הנאשם, בכלל זה: התכנון שקדם לביצוע העבירה; המניע הכספי לביצוע העבירה; חלקו המשמעותי של הנאשם בביצוע העבירה, במיוחד בכל הנוגע לעבירה של סיון חיי אדם בנתיב תחבורה; פוטנציאל הנזק שהיה צפוי

כתוצאה מהעבירה; והנזק שנגרם בפועל כתוצאה מביצוע העבירה.

ב"כ המאשימה טען כי לנוכח הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת ראוי להעמיד את מתחם העונש ההולם על 4 עד 7 שנות מאסר.

לנוכח עברו הנקי של הנאשם והודאתו, טען ב"כ המאשימה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתית ממש, וכי יש לגזור על הנאשם ענישה נלווית בדמות מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה בפועל, פסילה מותנית וקנס.

4. טיעוני הנאשם לעונש

הנאשם לא הגיש ראיות לעונש. כמו כן, לא התבקש ולא הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי נסיבות ביצוע העבירות לא מעמידות את העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה שביצע הנאשם במדרג הגבוה ביותר של עבירות סיכון חיי אדם. בהקשר זה ציין ב"כ הנאשם, כי אין טענה לפיה נגרם נזק גוף למי מהשוטרים, אין מחלוקת שהעבירה של סיכון חיי אדם לא הייתה פרי של תכנון מוקדם, ואין טענה שהנאשם נהג בניגוד לכיוון התנועה. לגבי העבירות של ההתפרצות לרכב וגניבת הרכב טען ב"כ הנאשם, כי חלקו של הנאשם היה נמוך בהשוואה לחלקם של אלו שפרצו בפועל לרכבים הגנובים והתניעו אותם.

לגבי מדיניות הענישה הנוהגת הציג ב"כ הנאשם פסקי דין בהם נגזרו על מי שהורשעו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה עונשים קלים יותר מזה שטוענת לו המאשימה.

בהמשך לכל האמור טען ב"כ הנאשם כי יש להעמיד את מתחם העונש ההולם על 18-36 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם טען כי לנוכח עברו הנקי של הנאשם ולנוכח הודאתו ושיתוף הפעולה שלו בחקירה ראוי למקם את עונשו בתחתית המתחם, ולגזור עליו עונש שלא יעלה על 18 חודשי מאסר בפועל.

5. דברי הנאשם

הנאשם הביע חרטה על מעשיו. הנאשם טען כי כל חייו הוא עבד בישראל בהיתר. הוא הסביר כי זו פעם ראשונה בה הוא ביצע עבירות, זאת לנוכח חובות כספיים שיש לו באזור. הנאשם אמר כי הוא מבין שזו טעות לפתור בעיות כספיות על-ידי ביצוע עבירות, והוא הבטיח כי לא יחזור בעתיד על טעותו. הנאשם גם ציין כי בשל העבירות שביצע התערערו קשריו עם בני משפחתו.

דין והכרעה

6. מתחם העונש ההולם - הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

העבירה החמורה והעיקרית בה הורשע הנאשם היא עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, ולפיכך מטבע הדברים יתמקד הדיון בעבירה זו. הערכים המוגנים על-ידי העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה עניינם חיי אדם ושלומו של משתמשי הדרך. בענייננו ביצע הנאשם את העבירה תוך כדי ניסיון להימלט מרשויות החוק. בכך פגע הנאשם גם בערך של אכיפת החוק בכלל, ובערך של שמירה על חיי אוכפי החוק בפרט.

הפגיעה שפגע הנאשם בערכים המוגנים חמורה, זאת לנוכח אופן נהיגתו של הנאשם במהלך המרדף, אך היא לא בדרגת החומרה הגבוהה ביותר, זאת לנוכח העובדה שלמרבה המזל לא גרם הנאשם במעשיו לנזק גוף למי מהשוטרים.

בצד העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ביצע הנאשם גם עבירות רכוש ותעבורה נוספות, ובכך הוא פגע בערכים המוגנים שעניינם הקניין הפרטי והשמירה על ביטחונם של משתמשי הדרך.

7. מתחם העונש ההולם - הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

בקביעת מתחם העונש ההולם בגין האירועים נושא כתב האישום אין צורך לקבוע מתחם נפרד לכל עבירה ועבירה, שכן כל העבירות שלובות אלה באלה, והן פרי של תכנית עבריינית אחת. עם זאת, כמובן שבקביעת מתחם העונש ההולם אביא בחשבון את כל העבירות שבהן הורשע הנאשם.

כאמור בכתב האישום המתוקן, ראשיתם של האירועים המתוארים בכתב האישום בקשירת קשר של הנאשם ואחרים להיכנס לישראל שלא כחוק לצורך ביצוע עבירות של גניבת רכבים. הקושרים הצטיידו מראש בצידו שיאפשר להם להתניע את כלי הרכב. הנאשם היה שותף לקשר והוא ידע שחלקו בקשר מתמקד בנהיגת באחד מכלי הרכב שייגנבו, זאת למרות שאין לו רישיון נהיגה וביטוח. אשר על כן, כל העבירות בהן הורשע הנאשם, למעט העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה והעבירה של גרימת נזק לרכוש, הן עבירות שתוכננו מראש לפרטי פרטים. העבירה העיקרית שביצע הנאשם - סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה - לא תוכננה מראש, אך לא ניתן לראות בה עבירה שבוצעה באופן ספונטני. מעובדות כתב האישום המתוקן ניתן להסיק שהנאשם צפה או יכול היה לצפות את האפשרות שיתפתח מרדף משטרי. כאשר החל המרדף בפועל היו לנאשם די הזדמנויות לחדול ממנוסתו, ולהפסיק לסכן את משתמשי הדרך ואת השוטרים, אך הוא בחר להמשיך בביצוע העבירה. המרדף המשטרי היה ארוך. הוא החל ברחוב גולומב בירושלים והסתיים רק באזור ים המלח. במהלך המרדף ביצע הנאשם שלל עבירות תנועה, וסיכן יותר מפעם אחת את משתמשי הדרך ואת השוטרים. הנאשם עבר באור אדום, הוא נהג במהירות מופרזת, הוא גרם לכלי רכב לסטות מנתיבם והוא פגע בשתי ניידות.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות של גניבת הרכב וההתפרצות לרכב איננו בלעדי, שכן היו לו שותפים לביצוע עבירות אלו. יחד עם זאת, לא אוכל לקבל את טענת ב"כ הנאשם לפיה הנאשם נוצל על-ידי שותפיו לבצע תפקיד שולי יחסי של נהיגת הרכב הגנוב מישראל לאזור. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה היה מהותי וחיוני לשם יישום התכנית העבריינית שנקמה בידי הנאשם וחבריו. חלקו של הנאשם בביצוע יתר העבירות מלא ובלעדי.

הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מהעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה הוא נזק גוף חמור שיכול היה להגיע עד כדי נזק גוף קטלני חלילה. הלכה למעשה גרם הנאשם במעשיו לנזק רכוש בלבד. היקפו המדויק של נזק זה לא צוין בכתב האישום, אך ניתן להתרשם מעובדות כתב האישום שלא מדובר בנזק של מה בכך. את העובדה שלא נגרם נזק גוף ניתן לזקוף בעיקר למזל הטוב ופחות לנאשם עצמו, שהתנהג כמי שאדיש לנזק הפוטנציאלי שהיה כרוך במעשיו.

המניע לעבירות שביצע הנאשם הוא לדברי הנאשם עצמו מניע כספי. מניע זה לא יכול לשמש שיקול לקולה בקביעת המתחם, אלא להיפך.

יתר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40ט(א) לחוק העונשין, אינן רלוונטיות לענייננו.

8. מתחם העונש ההולם - מדיניות הענישה הנוהגת

ככלל, בשל חשיבותם הרבה של הערכים המוגנים על ידי העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה יש לגזור עונשים חמורים על מי שמורשעים בעבירה זו, בפרט בנסיבות של מרדף משטרתי (ע"פ 4763/17 ו**תד נ' מדינת ישראל** (29.1.18); **אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.14); ע"פ 8664/19 **בכר נ' מדינת ישראל** (8.3.20)). בע"פ 5501/20 **ידידיה גאל דור נ' מדינת ישראל** (13.6.21), הדגיש בית המשפט העליון, כי מדיניות הענישה הראויה בעבירות שבוצעו אגב מרדף משטרתי, בין אם בסופו של דבר הורשע הנאשם בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, בין אם הוא הורשע בעבירה אחרת בעלת חומרה דומה, כגון עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, היא: **"של עונשי מאסר ממושכים, כאשר שיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי שבשמירה על החוק וההגנה על שלמות גופם של מי שאמונים על אכיפתו, מקבלים משנה תוקף על פני שיקולי השיקום הפרטניים של הנאשם"**. בפסק דין זה הפנה בית המשפט לשורה של גזרי דין בהם נגזרו על נאשמים שהורשעו בעבירות כאמור עונשים של 18 עד 48 חודשי מאסר בפועל. דברים דומים נאמרו גם בע"פ 2336/14 **ווערי נ' מדינת ישראל** (10.12.14), שם נפסק כי רף הענישה שנקבע בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה עומד על 4 שנות מאסר בפועל, והובאו מספר דוגמאות לגזרי דין בהם נגזרו על מי שהורשעו בביצוע עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה עונשים של 34 עד 48 חודשי מאסר. עם זאת הודגש בעניין **ווערי**, כי לא מדובר ברף ענישה שלא ניתן לסטות ממנו בנסיבות מתאימות (שם, בפסקה 9 לפסק הדין, וכן ראו - ע"פ 4626/20 **יצחק גולדשטיין נ' מדינת ישראל** (4.4.21)).

ברוח האמור לעיל הפנה ב"כ המאשימה לגזרי דין בהם נקבעו מתחמי ענישה של 30-60 חודשי מאסר (ע"פ 5981/15 **מ"י נ' סלוצקי** (5.7.16)), של 30-48 חודשי מאסר (ת"פ (י-ם) 61473-08-20 **מ"י נ' אבו חאמד** (4.10.21)), ושל 3.5 עד 7 שנות מאסר (ת"פ (חי') 45783-07-20 **מ"י נ' אבו ערב** (19.5.21)). כמו כן הפנה ב"כ המאשימה לכך הענישה הנוהגת לגבי עבירת גניבת הרכב כשהיא לבדה, עומדת על 10-30 חודשי מאסר (עפ"ג (י-ם) 3614-01-13 **אלואליה נ' מ"י** (29.5.13)).

לעומת זאת, ב"כ הנאשם הפנה לגזרי דין בהם נקבעו מתחמי ענישה העומדים על 12-36 חודשי מאסר בפועל (ע"פ 1108/13 **גביזון נ' מ"י** (12.6.13)), על 12-48 חודשי מאסר (ת"פ (ת"א) 37089-03-13 **מ"י נ' חארון** (11.5.14)), ועל 6-24 חודשי מאסר (ע"פ 3894/13 **סלע נ' מ"י** (23.1.24)). כן הפנה ב"כ הנאשם

לגזרי דין שניתנו בתיקים אשר נדונו לפני, בהם נקבעו מתחמי ענישה של 20-40 חודשי מאסר (7717-04-18) מ"י נ' מלול (12.1.22), 12-30 חודשי מאסר (ת"פ 6932-05-21 מ"י נ' הלסי (26.5.22) - יצוין כי מקרה זה שונה מהותית מהמקרה דנא, בין היתר משום שלא היה מדובר במרדף משטרתי, ו-20-50 חודשי מאסר (ת"פ 15410-11-18 מ"י נ' גית (15.9.19)).

מגוון מתחמי הענישה מדגיש את שנקבע בעניין **ווערי** - ככלל יש לגזור עונשי מאסר משמעותיים על מי שהורשעו בביצוע עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה בנסיבות של מרדף משטרתי, ברם יש לקבוע את מתחם הענישה בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה קונקרטי.

9. מתחם העונש ההולם

לאור כל האמור, אני סבור כי בנסיבות העניין דנא יש להעמיד את מתחם העונש ההולם על 36 עד 60 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. כאמור לעיל, בקביעת המתחם הבאתי בחשבון, בין היתר גם את העבירות הנוספות שבהן הורשע הנאשם.

10. העונש המתאים

הנאשם בן למעלה מ-24.

לעת קביעת העונש המתאים בעניינו של הנאשם יש להביא בחשבון את העובדה שהוא הודה במיוחס לו ובכך חסך מזמנה של המאשימה ומזמנו של בית המשפט. ב"כ הנאשם טען, וטענתו לא נסתרה, כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם רשויות החקירה בכך שהוא הפליל שותפים לעבירות ותרם תרומה של ממש להתקדמות החקירה ולהגשת כתבי אישום נגד המעורבים באירוע. יש לזקוף שיתוף פעולה זה לזכות הנאשם.

לנאשם אין עבר פלילי קודם, וגם עובדה זו תיזקף כמובן לזכותו.

ולבסוף, יש לזקוף לזכות הנאשם את חרטתו אשר עשתה רושם כנה.

בעניינו של הנאשם לא הוגש תסקיר. עם זאת הנאשם טען, וטענתו לא נסתרה, כי עד לביצוע העבירות הוא ניהל חיים נורמטיביים ואף היה לו היתר כניסה לישראל.

לאור כל האמור יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם.

11. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 36 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס.

- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יבצע עבירה של גניבת רכב.
- ד. 3 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון, או נהיגה ללא ביטוח, או התפרצות לרכב.
- ה. חודש אחד מאסר על תנאי אותו ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יבצע עבירה על חוק הכניסה לישראל, או עבירה של גרימת נזק לרכוש (חובתו של עובר דרך).
- ו. 18 חודשי פסילה בפועל מהחזקת או קבלת רישיון נהיגה. הפסילה תיכנס לתוקפה מיום שחרורו של הנאשם מהכלא, ותקופת הפסילה תימנה מהמועד הקבוע לכך בדיון.

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו שבט תשפ"ג, 06 פברואר 2023, בנוכחות הצדדים.